

остави да рыдаж съ тебе, и прости ми насилието което нема да са повтори, раскайванъето ми дере гърлытъ. Остави да съмъ къмъ тебе какъвъво бѣхъ отъ преди, пріятель, отецъ, покровитель! увы! Иону! съжали ма, прости ма!

— Прощавамъ та, но отърви, Главка, и азъ ще го напуснѣ, спасиго! о величайшій Арбаке! ты си могуществененъ когато предлежи и добро и зло да сторишъ, спаси аѳинянина! злочестата Иона са заклева да го не види вече! И туй като рече тя са исправи ако и слаба и трепещуща и като са хвърли на краката му пригърнѣ му колѣнѣтъ. Ако наистина ма обичашъ, ако имашъ челоувѣческа утроба, припомни си праха на родителитѣ ми, днитѣ на дѣтинството ми, припомни че живѣхмы честиты, и спаси ми Главка!

Чудны трѣпки побихъ тѣлото на египтянина и чертытъ му са измѣнихъ. Той си обрнѣ лицето и рече съ удушливъ гласъ.

— И сега, ако да можахъ, отървахъ Главка, но римскійтъ законъ е строгъ и неумолимъ. Съ сичко туй ако сполучахъ да го отървѣ, кажи, оставашъ ли ми жена?

— Твоя жена! отговори Иона като са исправи на крака! кръвта на брата ми е неотмъстена; кой го уби? о Немезидо, че можъ ли азъ да престѣпнѣ клетвата която звънично съмъ дала на жертвеника ти за отмъстяване, ако ще бы и ради спасеніето на Главка? Твой супруга? . . . никога, Арбаке!

— Иону, Иону! извика Арбакъ съ страстенъ гласъ, каквы сж тѣзи загатливы думы? защо смѣвашъ името ми съ затриванъето на брата си?

— Сънищата ми го смѣсватъ, а сънищата са проваждатъ отъ боговетѣ.

— Тв сж измама на фантазіята! и искашъ съ вѣрата си въ единъ съиъ да накажешъ невинныя, и да изгубишъ и единичката вѣроятность която ти остава за спасеніето на Главка?

— Послушай ма, рече Иона съ важенъ и твърдъ тонъ. Ако Главкѣ са отърве чрезъ тебе, никога нема да са изгуби въ мене отвръщеніето къмъ другій бракъ. Не е възможно да са оженѣ за тебе. . . . Ако ли Главкѣ умре, азъ сама ще са отървѣ отъ кознитѣ ти и ще оставѣ едина си прахъ на любовта ти! Да, ты нема да ми оставишъ нито отрова, нито ножъ, можеше да ма ограничишъ въ затворъ, да ма вържешъ, но душа доблестна и рѣшителна не са въспира когато поиска да остави живота. Съ голытъ си и безоружны тѣзи рѣцѣ ще разкъсамъ оковытъ си, вържи ма колкото щешъ! самытъ ми уста ще задушятъ дыханъето ми. Ты си ученъ, прочелъ